

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
Egész évre . . .	6 frt - kr.
Felvre	3 „ - „
Negyedévre . . .	1 „ 50 „
Egy hóra	50 „
Egyes szám	12 „

HIRDETÉSEK	
felvételnek	
a kiadóhivatalban:	
Kazinczy-ut. 20. sz.	
s Czéh Sándor özv.	
könyvnyomdájában:	
Szél-utca 2.	

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
SZÁVAY GYULA.

Megjelenik vasárnap.

Szerkesztőségi iroda s kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 20. sz.

48-e vagy 67.

Nemsokára két nagy tábor
Áll egymással szemtől-szembe,
S bevadulnak szenvedélyes,
Felemésztő ütközetbe.

Korteseit küldi is már
Mindakettő jó előre,
Nehogy az a másik vigye
El a konczot ő előle.

Kezdődnek a felköszöntők,
Barátságos mókázások,
Parolák és más eféle
Igéretes kézadások.

Kortes-beszéd terem bőven,
Annyi az ígélet benne,
Mintha ez a Magyarország
Az ígélet földje lenne.

Mindakettő leszállítja
A rettentő nagy adókat,
Mindakettő ígért hozni
Törvényeket, nagyon jókat.

Kisebb szám is elég lesz ott,
Ha megtudod, szinte bámulsz:
Hogy az egyik tizenkilencz,
A másik meg egy hiján husz.

Egyik egy nagy 48-ast
Ir fel piros zászlajára, —
Kimutatja az ellenfél,
Hogy épen ez a hon kára.

S ellenében kirukkol egy
Tekintélyes 67-el, —
Kimutatja a másik, hogy
A hont ép' ez temeté el.

Egyik feláll, hogy Kossuthnak
Ruháit magára öltse.
Kél a másik és ajakán
Méz gyanánt a „haza bölcse.“

És tünődik és találgat
Egész ország magyar népe,
Hogy már mostan mi az igaz:
Negyvennyolcz-e, hatvanhét-e?..

Én aszondom, édes népem,
Ez a dolog áll olyankép,
Hogy ezeknél nem igazi
Se negyvennyolcz se hatvanhét.

Garabonciás Diák.

N á d a y.

Ha nem volna olyan elkopott szólam: elmondanók, hogy „jött, látott és győzött.“ Szinpadon ugy mint magánkörben a legkedvesebb emlékeket hagyta hátra. Az „Attaché“ remekül teljesítette kötelességét, s hogy a darab szavait idézzük, kis hazájának becsületére vált. A „kaczagó nők“-ben vele kacagtunk, Japánból soha kellemesebb visszatérést nem is gondolhatnánk, a „kéregető nő“-nek pedig minden kedvességét odaadta ott előttünk. A „vasgyáros“ vaskövetkezetességgel esatlakozott előbbi sikereihez, s imponáló erőben mutatta fel művészetét. Jutalomjátéka „Delila vagy egy kaczer nő áldozata“, ő is ennek áldozata volt, mert Delila kaczerása nem esábitott tömött házat, bizony pedig a ki jelen volt, nem érezte magát áldozatnak. Láta, hogy mennyire megszerettük, utolsó föllépésén tehát egy millió kedveskedést mutatott be, melyek csak növelték bennünk a vágyat, hogy újra lássuk őt. Igéretét vettük, hiszünk benne föltétlenül.

*

Szerencsés fekvése van különben városunknak arra nézve, hogy Nádayt idecsalja. Mert épen központot képez Bécs és Budapest között. Náday, tudjuk, Budapesten, Nádayné meg Bécsben van szerződve, s így Győr képezi a legkönnyebben hozzáférhető találkahelyet. Most is az volt. Hétfőn érdekes vendég vonta magára a közönség figyelmét: Nádayné, aki egy földszinti páholyból nézte végig férje jutalomjátékát.

*

Letessük most a tollat, mert szoros a hely, de nem engedjük el, hogy még egyetmást alkalomadtán el ne mondjunk a mi alaposan megszeretett Nádaynkról.

A nagykonczert tehát elmarad. Elmarad pedig azért, mert az általunk ajánlott pro-

gramm nem volt kivihető. Nevezetesen a tárczacikk tartalmatlannak találtatott, a nüanszok elmosódtak, a gallicizmus megfejtése elvi és nyelvi akadályokba ütközött. Sanyi a költeményt elsorvasztotta, a sip bedugult, Viktor az „Oh mily bohó valék“ cz. keringő helyett ugyanennek a frissét akarta eldudolni. Garabon-
cziás meg nagyon hamar elnevette magát az egészen.

*

Azért is most a vigalmi bizottság egyéb mulatóságokról gondolkozik, melyeknek egyszersmind magasabb erkölcsi értékük is van. Így szervezett egy igen szép képtárt, képtárnokul megválasztotta Antalt, jutalomdíjakat tűz ki birálatokra, a képeket kézről-kézre veszik minden ebédután, s aki többet ígér, azé a kitűzött jutalomdíj. Kilenz a legmagasabb ígérlet. Legtöbb elismerésben részesülnek bizonyos Slager testvérek (nagy és kis), legkevesebbre becsültetik bizonyos Csiszta nevű képiró, ki egyhangu vélemények szerint igen rossz szul fest.

*

A másik asztalnál meg a színművészet emelésére alakult társaság. Valami Banda nevű színész találkozik nagy tetszéssel, míg a négy színű kameleon eldobatik. Itt a becsár meghatározására már nagy licitációk történnek, vízi mérnökök alkalmazásba vételével. Folytatjuk.

Szembeteg.

Orvos. Tehát valami sötét üveget akar, nemde? Nos mit gondol, milyen lenne jó szemre?

Beteg. Ugy szemre a széles nyaku vizes üveg igen szép, de azt hiszem, a boros üveg jobb.

Garantirozott hírek.

— Hiszi aki akarja. —

□ Az „Első Kötet“-ből megjelenésekor mindjárt az első napon 2000 példány kelt el. Poétája miliomos lett.

□ Baross Gábor államtitkár és képviselőjelölt, hogy megmutassa Győr iránt érzett jóakarátát, — azon időre, mikor programbeszéde megtartása végett ide utazik: egy új egyenes összekötő vasutat épített Győr és Budapest között.

∠ Tegnap a közlekedés utcainkon újra helyreállt, vagyis nem volt olyan vastag por, hogy négy ló át ne vonhatott volna rajta egy embert.

≈ A kaszinóban tegnap valami nagy véletlen folytán elmaradt a makaó. Megerősítésre váró hír.

* * Czepléd város hazafias tüntetései méltánylásul szab. kir. várossá léptettetett elő. Polgárai nemesi czímet nyertek.

∞ Ugron Gábor barátságos levelet intézett Verhovayhoz, melyben élénken sajnálja a történeteket s kedves Gyula barátjától boesánatot kér.

= A városi tisztújítások nagy forrongást idéztek elő, a tisztikar egészen új elemekből alakult meg, minden téren radikális változás várható.

Pagát Pepi ultimói.

Sajátságos emberek ezek a hitelezők. Azt mondja az egyik: „Pagát ur, pénzt kérek, mert különben meg kell innen szöknöm!” Felelek én nyugodtan: „Péncs nincs, mert különben már megszöktem volna innen.”

A szállásadóném valami rosszban törte a fejét: az öregem czime után tudakozódik. Bizonyosan meg akarja neki írni, hogy mennyivel tartozom lakbér fejében. Irok haza, hogy a világot se fizessék ki, hiszen mindössze sem laktam 10 napot otthon egész évben.

Aprehendam az én jó anyám, hogy nem elég komolyan és illemeden viselem magamat. „Ne költs annyit — így ír — ne tégy olyanokat, mik nem valók már hozzád, fiam, te feleded, mivel tartozol magadnak és a világnak!” Édes jó anyám, hidd el, hogy nekem senki s így magam sem tartozom, azt pedig nem is hiszed, mennyire tudom: hogy mivel tartozom a világnak!

Hogy a különféle veszteségek között mi a különbség, legszebben kitűnik e példasorozatból: Ha az ember balekja valakinek s belekerül 20 frtjába: szeretne a föld alá bújni. Ha amugy kiveszt a zsebéből 20 forintot: szeretné magát fejbe ütni. Ha cigánynak adja, szeretné, ha nem is látná többet azt a cigányt. Ha elmulatja: szeretne két hétig bort nem inni. Ha kártyán veszti el: szeretne még egyszer annyit veszteni. Ez mind tapasztalati megfigyelés.

Elvesztettem a tárczámat, de szégyenlem nyilvánosan keresni, mert azt kellene az újságokban hirdetni, hogy „Pagát Pepi ur egy üres pénztárczát elvesztett.”

Mikor az ember 2 hónapi mosóné-kontót kifizet: látja csak, hogy milyen drága kincs a tisztaság!

Ki volt nagyobb?

(Czeglédéről.)

X. Én vagyok a nagyobb hazafi, mert a hazáért bevérték a fejem.

Y. Én vagyok nagyobb, mert a hazáért én vertem be a fejed!

Garabonczias látcsöve.

A színházban.

A szini évad közeledik vége felé. A zöldülő természet színház látogatóit. A büvös téli esték elmúltával megszűnik a látás oly színekben látni a színpadot, mint azelőtt, a direktor

megtesz mindent, hogy érdeket keltsen, bizony még az ő arca is színeket játszik, kivált mikor olyan helyzetbe kerül, hogy egyszerre betegszik meg primadonnája, karmestere s férfienekese akkor, mikor Náday öt felléptén kifáradt a dráma-közönség.

Hasztalan volt a kedves „Liliomfi”, hiába a „Tiz leány s egy férj sem”, tiz lány sem volt képes közönséget eszabítani: az „Oroszlán ébredése” sem ébresztette fel az alvó érdeklődést. A szombatra kitűzött „Rip-Rip-nek is el kellett maradnia s így mást nem lehetett elővenni, mint 15-ödször és utoljára a „Koldusdiákat”. Elis énekelte benne Abonyiné:

Tizenötödször állok itt,
De utoljára mostan.
Mindig kevesebb ember ül
Ugy látom a padokban.
Versenyre szőlítottalak
Hajdan, derék közönség.
Hogy kire jön rá hamarabb
Fáradás, kedvtelenség!
Ugy látszik, itt a győzelem.
A pálma az enyém,
Te fáradtál el hamarabb,
Nem pedig én!

Jövő héten nagyon érdekes vendégei lesznek színházunknak: a spanyol diákok. Tizenöt koldusdiák után már csak 15 spanyoldiák segíthet.

Hétfőn Bérezny jutalomjátéka: „Fourchamboult család.” A társulat leghíkebb, legügyesebben mozgó és társalgó tagjának ez második jutalomjátéka. Az első (Csongor és Tünde) magasan a fellegekben játszott s a jutalmazott jó mélyre, a föld porába esett a jövedelemmel. Ez a mostani az élet rideg porában mozog, talán majd most — fordítva — a jövedelem lesz magasabb foku.

Csütörtökön a Follinus-pár bucsufelléptül Seribe vigjátéka „A tündérujak.” Színpadi ünneppé kell tenni e napot, mert a társulatnak rég időtől ismert legkedveltebb tagjai mondanak bucsut Győrnek, talán örökre.

GRI — BUGRI.

— Mi kedvesebb előtted, az este, vagy a dél.

— Este igen kedves Adél.

Ugri. Ágnes nénéd ugyancsak haragudott rád tegnap. Szidott nagyon.

Bugri. Ismerem, ilyenkor valóságos

„Ágnes forrás” van otthon.

— Te, ez az Ernst kalapraktára minő alapokon nyugszik?

— Minő alapokon? Hát kalapokon.

Ugri. Megverték és elfogták az angolok Gordon tábornokot. Hallottad már?

Bugri. Igen, az angolok Gordon kán) hegedülnek most.

Mars mezejéről.

(Husárönkénteseket tanítanak lovagolni. Az egyik, egy szemita hős, semmiképp sem tudja elsajátítani a lovaglást. A hadnagy már majd megpukkad mérgében. Végre leszállítja lováról az ujoncot, hogy legyen ló és tanulja meg így az egyes kilépéseket.)

Hadnagy. Önkénytes Pukk! Fusson tehát szabályosan!

Önkénytes Pukk. (Saját lábain sem tudja megtanulni a lölépést. Mire a hadnagy türelmét vesztve így kiált rá) Pukk, maga még lónak is számár!

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozása a sor eránt.

Ádány. Hát látott-e mán kend bilibárdot, nászom?

Miháj. Mirü jó az?

Ádány. A bizony arrü jó, hogy ahun nagy a szöginsig, oszténg rördös kugli izét nem tunnak föl-állítani, hát ilyen helön a kávéházba csak egy asztal tetejin kugliznak az urak bilibárdos játéket.

Bernát Gazsi Nr. II.

Monumentális mondások.

Régen nem irtam már a kalamárisomból, de ki is volt száradva ugy, hogy most, mikor föl akarom eresztteni a tintát, másfél liter vizet beivott a szárazság, s csak azután kezdett látszani egy kis tintás viz a fenekén. Pedig az egész tintatartó nem nagyobb egy galambtojásnál.

Szép az, ha valaki olyan figyelemmel tud olvasni, mint az én bátyám. Mert némely ember csak átfut a lapokon; de ő — ha valamit végig olvasott, azt a könyvet már más nem olvashatta, mert a betük az ő szemsugarai hatása alatt úgy kifáradnak, hogy összevissza dőlnek.

Ismerek egy kutyát, Rip a neve. Hogy ez az állat milyen okos, kitünik e példából: Mikor azt irták a lapok, hogy nemsokára Mándoky előadatja a „Rip-Rip” operettet, minden reggel kiment e kutya az utcasarokra csupa kíváncsiságból, hogy megláthassa a szinlapot. Mikor azt olvasta, hogy elhalasztják az előadást, egészen elbúsult és szótalán lett.

Erdélyben jártam egyszer a sógorommal, ahol azok a híres sóbányák vannak. Nagyszerü ott a járás-kelés. Mikor az ember kijön egy-egy bányából, szakálláról, bajuszáról csak ugy csüngenek alá a hócsapok. Keserü mandula volt az egyik zsebemben, ki gondolta volna, az is átváltozott keserü sóvá.

Oroszországban sem szeretnék szerelmes lenni. Sajó Péter jó barátom nászutra odaindult forrón szeretett feleségével. Hanem olyan zord ott a klíma, hogy elhidegültek egymástól s vissza kellett jönniök.

Szörnyü flegmatikus nép ez az angol. Mr. Stradford nevü barátom Londonban meglátott egyszer egy feeskét az uton. Elhatározta, hogy megfogja. A feeske átrepült a Manche esatornán, ő utána nyugodtan. A feeske (ősz felé járván az idő) le, délnek haladt, ő utána nyugodtan. Afrika partjain ujra megtalálta feeskéjét, ment nyugodtan mindig azon irányban, merre repülni látta. Az egyenlítőnél elvesztette szem elől, s ennek folytán öt évig bolyongott nyugodtan Afrika belsejében, míg meggyőződött, hogy a feeskét nem lehet elfognia. Aztán hazatért nyugodtan.

Olyan rövidlátó ember is kevés akad, mint Peták Gyuri. Minap előveszi a tükröt, az orrához tartja ugy néz bele és így szól. Kérlek barátom, kinek az areza látszik itt? mert én rövidlátó vagyok!

Tekintetes **Szipoly Bonifác** végrehajtó ur.

Haszontalan, pimasz népje! Ugy látszik, nem akarja respektálni az én tekintetes parancsaimat. Pedig amit egyszer tekintetes Szipoly Bonifác mond, az meg van mondva. Dobos, tust rá!

A boldogult apám, aki zsandár volt a Bach-korszakban, tanított meg engem, hogy ne engedjek soha semmi bizalmaskodást magammal! Ez a haszontalan paraszt elkezdett mókázni, hanem én rárváltam, mondván: „Ha maga ezt a lefoglalt ágyneműt látja, jussak én eszébe! — ha maga ezt a lefoglalt butort látja, jussak én eszébe! — ha maga ezt a lefoglalt disznókat látja, jussak én eszébe! — ha maga ezt a lefoglalt marhát látja, jussak én eszébe!” Így kell bánni a paraszttal. Ha ez se használ: „pandúr elő! dobos, tust rá!”

Nevetséges okoskodás! Azt mondja, ez a czók-mók nem az övé, a menyéé. Hát ki tehet arról? Foglaltassa le, vegye meg árverésen, akkor az övé lesz. De így — semmi közünk hozzá! Dobos, tust rá.

Minap már megint majd megjártam. Egy jól megkínzott felem husángot emelt tekintetes derekam alsóbb részére. Az baj. Dobos, tust rá!

Mert keresztkomák.

Beállit egy atyafi a község jegyzőjéhez és állásba vágva magát, mondókáját így adja elő:

Alásan jelentem a tekintetes főjegyző urnak, vissza hoztam azt a pár sor írást, amit az én sorom felül tetszett írni; köszönöm alásan, de már nem volt reá szükség.

Hát mi bajod volt? kérde a jegyző.

Kérem alásan — mondá az atyafi — nem volt nekem semmi bajom, csakhogi a feleségem azt mondta pénteken reggel, hogy fogjak meg két tyukot és vigyem be K...s-re eladni, az árán pedig hozzak egy zsák korpát a malaczkáknak. Én be is mentem, el is adtam a tyukokat, de veszemre éppen akkor találkoztam a keresztkomámmal, mikor a korpáért akartam menni és a helyett, hogy dolgom után mentem volna, benézünk Tót Ferenczhez; a tyukok árát megittuk, mert keresztkomák vagyunk, azután beszélgettünk a legszebben, egyszer csak a komám fejbe vágott, borosak voltunk mind a ketten, így én sem sokáig gondolkodtam, hanem azt mondtam a komámnak, hogy nohát komám,

ha te megütöttél, én meg vissza ütöm a tromfot és fejbe vágtam én is, mert keresztkomák vagyunk, így folytattuk addig, még csak merő véresek nem voltunk, akkor pedig bevezettük egymást a városházához, ott becsuktak mind a kettőnket; az este aztán kieresztettek, hanem a verekedésért 10—10 frtot fizetünk. De azért mink a világot sem haragszunk egymásra, mert — keresztkomák vagyunk. Megvertük egymást, bevezettük egymást, becsuktuk egymást, tíz—tíz forintot fizet mindegyikünk, így egyformán érezzük mind a ketten. Nem volt nekem semmi bajom, sem a komámnak, mert keresztkomák vagyunk.

A halvány leányka.

Oh leányka, rózsá pir fut
Keresztül két szép orczádon,
Majd kicsattan mindakettő, —
De én a halványt imádom...

Kötényének szélét búsan
Emeli fel a leányka
S azzal arcját hamarosan
Letöröli — haloványra.

Tuli Piros.

Szomszédasszony lánya.

Mindig azt mondta a	A szomorúságot
Szomszédasszony lánya:	Elhordta a kánya,
A szomorúságot	Nagyon is vig volt a
Hordja el a kánya.	Szomszédasszony lánya.

Szomszédasszony lánya
Búsul hetek óta:
A szomorúságot
Meghozza a gölya.

Fránya.

Galambom, a...

Galambom, a cipőd sarkát
Igazitásd egyenesre,
Mert így szól, ki meglát téged:
Ez a kis lány félre lépett;
A cipője azért ferde.

Ferde Feri.

Egy vig társaság ült együtt István király napján a g . . ői esperes vendégszerető házábanál. Több collegája között megjelent a es . . ői lelkes is, ki különben vékony, magas termetű ember. Ebéd alatt természetesen volt azután felköszöntő elég s a házigazda, — ki mint Horatius, jókora potrohhal áldatott meg, — a sovány collegára emelte poharát. S midőn már végleg kifogyott a jókívánatot tolmácsoló szavakból, egy leczkét is mondott társának s azzal végezte beszédjét, hogy a felebaráti szeretettől áthatva, ne költözzön el még az árnyékvilágból, mert halála az egyházat s a hiveket költségeibe döntené, akik, hogy testén a koporsóbeli férgek harapni valót találhassanak, kispékeltetni volnának kényyszerítve, mert hiszen azok iránt is kell kegyességet tanusítani.

* * *

Volt ezen a vidéken egy huszárcapitány, ki magyarosan káromkodó tulajdonságáról volt messze földön ismeretes. Egy alkalommal a legénység között járkálván, azt találta felemlíteni, hogyha valaki oly káromkodást tudna mondani, melylyel ő a legénységgel szemben még nem élt, gazdagon megjutalmazná. Sokan vállalkoztak, de hiába! egynek sem sikerült a kapitány óhaját teljesíteni. Volt egy öreg őrmester is a században s mentéjébe burkolódzva ő is megjelent a századosnál. Elkezdte a káromkodásokat, de nem tudott újat mondani. Végre midőn az ajtón kimenni készült, mentéje az ajtó kilinesében megakadt; s részint a kudarez, részint e miatti boszujában elkeseredve e szókra fakadt: „Azt a kilineses, kulancsos J . . M . . .“ A kapitány meglepetve e valóban nem használt káromkodás fölött, visszazólitotta az őrmestert s adott szavához hűen, gazdagon megjutalmazta.

* * *

Volt K. városban egy bandzsa ember, aki mindenkit szeretett bántogatni élezeivel, de senki sem mert vele kikezdeni. Egy alkalommal önmagát dicsérve, egy urat kezdett el élezeivel kinezni. „Hej barátom! csak maga hallgasson, már a régiek is megmondták, hogy a szem a lélek tükre“ viszonzá a megbántott.

Arszlánbörben.

Biri nagysám. Ismeri, nemde Alfréd ur, hirtől Ádám asszonyt?

Alfréd ur. (Fölénnyel.) Szóhiba, nagysád, szóhiba. Nem Ádám volt az asszony, hanem Éva. Azt akarta mondani, nemde?

*

— Hanem ez a H. ur jól van konzerválva Nem találja, Alfréd ur?

— Oh igen. Ő olvasta a „Conversations-Lexikon“-t!

Ásványtan.

Tanító. Mondd meg Keszeg Józsi, az ásványok között milyen pátokat ismerünk?

Keszeg Józsi. Mészpát, folypát, földpát, kárpát . . .

Veöreöshaydmássy Max ór

a bőske új arisztokrata.

**Az izrael demokraták
Fejüket edj bábra adák.**

**Annyit nem thodnak érni el
Mint arisztokrat Izrael.**

**A Friczelesz sem valta ott,
És ídj a bál meg is bokott.**

**Khölönben ő amabba sem
Valt tholojdonképen jelen.**

**Mert ő népönket hagyja el,
Kheresztén lesz, nem izrael.**

**Én már valtham régen okos,
És lettem edj katolikos.**

**De hodjha szükség, hodjha
kell,
Vadjok megint egy izrael.**

**Mert ezthet ídj kívánja ach,
A edjedöli szent rebach?**

„Skorpió“ halálára.

Te kis féreg, mikor megszületél
El akartad nyelni a világot,
A szeméten addig fenteregtél,
Mig végre is belevesztél, látod,
Öngyilkosnak lenni nem oly szégyen,
Mint megveszni a szemeten, éhen,
Tudhattad vón', hogy mái világban
Féregirtó szer, por akárhány van,
Mért nem ettél abból?

Kortes-beszéd.

Az a so' rossz kortes, ki téged nem áll
Megrakni jó népem, nagy politikával,
Nehogy teljes modon elrontsa a gyomrod:
Sziwerösítőül egy díkeziót mondok.

Ne hallgass jó magyar, szavára azoknak,
Kik örökösen csak sirnak, panaszkodnak.
Kik, ha egy kis baj van, a fejüket vesztik,
Kik az ördögöt is feketébbre festik, —
Hanem: lépj be az én vig hadseregembe,
Mely bajjal, veszellyel bátran nevet szembe,
Mely nem indul holmi osztrák vezényszóra,
Fényes rakétáit önszántából szórja,
Hübelebalázként ide-oda nem vág.
Czélts sohase vét s nem ront hiába pennát.

Ennek légy jó magyar, leghensőbb barátja,
Garabonczisnak ez lévén a pártja,
Honhazát úgy mint ez egy se bo'dogítja,
Nala van telve a boldogság titka,
Ebből a titokból jószívűségében
Kimer vagy nyolcz oldalt minden áldott héten,
S amely máskülönbön bizton tizannuit ér:
Megkapható itten másfél jó forintér'.

Szóval:

A Garabonczias III. évtolyamának II. negyedére előfizetést nyitunk. Feltételek:

Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 3 " — "

A most lefolyt negyed számai szintén megrendelhetők. Előfizetési pénzek a „Garabonczias” kiadóhivatalába (Kazinczy-utca 20. sz.) küldhetők.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

Ákosfalvy. A krónikás adomák elsője jó, de nagyon is férfiaknak való. A többiekben is van több, kevesebb humor s azt hisszük, e nemüekből még sokkal jobbakat is várhatunk öntől. Alfréd ur nem találta el a hangot. **Bilibárdy. Szemere.** Elejébe adtuk Tsörge Adányunknak. **Kocsér.** A „keresztkomák” tauglichok, felvétettek az ujenczok közé. **Rip-Rip.** Ne ezen a hangon! Szörnyű éles, emlékeztet egy másik Ripre. **Szervusz.** Ez hát az a Dóri gyerek, akit most saját kompániaja is kidob magától s gondolkodik, hogy

becsukassa-e? És ez akart hajdanában a mi becsületünkben gáncot keresni? Valóban bizelgő és bátorságra lelkesít, hogy valamennyi ilyen ellenségünkkel szemben nemcsak magunk vettünk, de az idő is kiszolgáltatta mindig a fényes morális elégtételt. Ez mutatja, hogy a mi eljárásunk nem belekapcsolódás valakibe, hanem igen is bátor fellépés azok ellen, kik megérdemlik. **Antikritikus. Szt-Márton.** Nagyon szigorú. Az élczek határa izlés szerint különböző, a mai reális és naturalis világban az általános izlés is bizony nagyon szélesre vonja határait s egyes szavakat megnevez a maga nevével. A bevádolt versben munkatársunk, megengedjük hogy kissé erősen, de elég diszkrétcióval járt el, midőn a meglehetősen triviális „pofád” helyett „p . . . d-t” írt. Különb az azt hisszük, épen a Garaboncziaszt nem lehet vádolni, hogy irányában, vagy egyes helyein kedvvel nyitna tért a triviálizmusnak, inkább annak egyik leg-határozottabb ellenője mindig. „Észrevételeit” közöljük itt: **Észrevételek a Garabonczias legutolsó számához.**

Hogyha élcz, hát hadd legyen élcz,
Legyen benne köszönet:
Ne legyen oly szemetszűrő,
Hogy sértse az illetet!

Vidám kedély és elmésség,
Ez a kettő oly iker,
Ha az egyik elmarad, nincs
Biztosítva a siker.

Katonásan káromkodni,
Nem valami mesterség;
Pajzán kedély látszik benn', de
Hiányzik az elmésség.

Hogyha élcz, hát hadd legyen élcz!
Jól vigyázzunk Kritikus!
Ezt nem tudva, helyzetünk hát
Sokszor bizony kritikus.

Vidám kedély és elmésség
Nem tűri a triviált:
Hogyha nem is ember szólott,
Csak két jérece kotkodált.

Jól kezdődött, szépen haladt,
Szépen bizony, a mese:
De mi haszna, ha velejét
Tönkretette a vége!

Tán ezért csak nem neheztel
Rám a Garabonczias;
Mert hisz egy kis észrevétel
Jóbarátság s semmi más.

R. M. Zircz. Az összeget átvettük, az 5-ik számot most küldjük. A mult évfolyam számaira nézve értesítjük, hogy egyes hiányzó számokat előfizetőink részére igenis szívesen kikeresztünk s megküldünk. **B. L. Bpest.** Ezer köszönet. Megy a zárt levél. **R. B. Szeged.** Ha tehetjük, mindenesetre. **M. E. Szeged.** Jelenleg nem lehet, de jövő elsején igyekszünk eleget tenni. Levél megv. **Több kéziratról jövőre.**

Megjelent

s a Garabonczias szerkesztőségében, ugy minden könyvárusnál kapható az

„ELSŐ KÖTET”

költemények Szávay Gyulától.

A Czéh S. özvegye könyvnyomda-intézetében díszesen kiállított kötet
192 oldalt tartalmaz, ára pergamen-borítékba fűzve 1 frt 20 kr., diszkötésben aranyvágással 1 frt 80 kr.

Schannen Alajos

fűszer-, gyarmat- és csemege-kereskedő,

Győrött, felső Duna-uteza 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönség figyelmébe dusan fészerezelt raktárát fűszer-, gyarmat- és csemege-árúinak, úgy szintén mindennemű gazdasági vetőmagvakat, az utolsó termésből, legjobb minőségben és a legjutányosabb árakon.

Mély tisztelettel
Schannen Alajos.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy üzletemben

gazdasági és konyhakerti magvak

a legjutányosabban kaphatók.

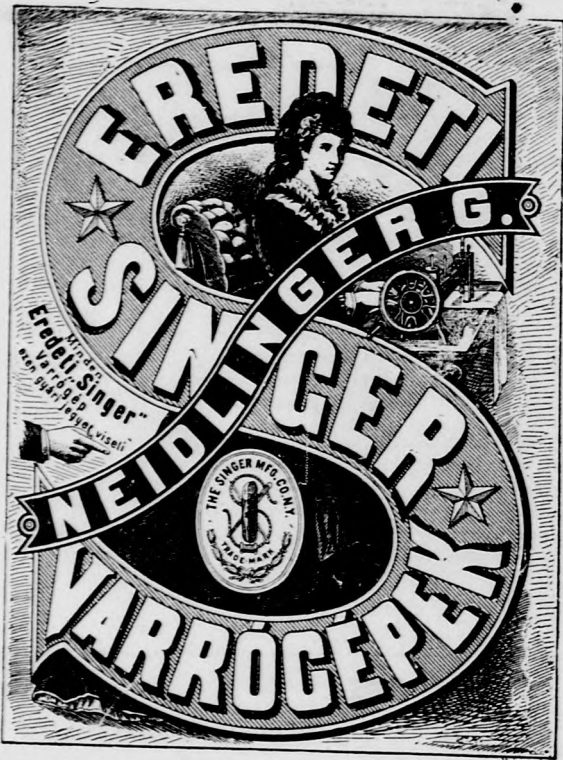
Szükségletemet a legmegbízhatóbb forrásokból szerezem be, miért is a magvak csiraképességeért jótállást vállalok.

Postai megbízásokat a legpontosabban és azonnal eszközölök.

Győr, 1884. márczius hó.

Simon Ferencz,
fűszer- és mag-kereskedő
Széchenyi-tér.

GYŐRÖTT
csak a NEW-YORKI SINGER társulat vezérügnöke
NEIDLINGER G.
által rendelhetők meg.

Más nevű varrógépkereskedőknek, helyben vagy máshol Magyarországon, az eredeti Singer varrógépek ismételtárustás vegett nem adatnak; s másoktól a Singer név visszaéléseivel kereskedésbe hozott gépek csak utánzott német vagy bécsi gyártmányok.

Eladás 1 frt heti részletek mellett.
Alaposa oktatás ingyen.
5 évi jótállás.

Walser Ferencz

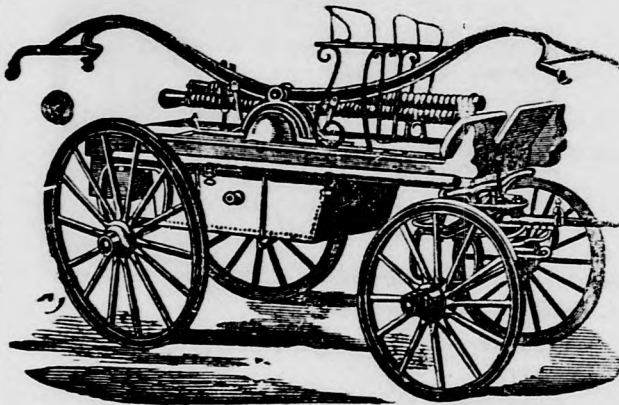
első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és érczöntőde

Budapest.

Rottenbiller-uteza 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár

különleges készítményei:

Feeskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére.

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozók tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodak, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.